

Title :	จินตนิพนธ์เรื่องจินผิงเหมย์ 1 ตอน บรรณาธิการ
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	จิตติสาร
Date :	วันจันทร์ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ หน้า ๗

วันจันทร์ที่ 19 มกราคม พุทธศักราช 2558 ● หน้า 7

เล่มนี้ได้บันทึกเอาไว้ให้ชนสมัยนั้น และชนสมัยหลังได้รับรู้

หากพูดถึงนวนิยายเรื่องจินผิงเหมย์ (หรือ “กิมปิงบ๊วย” ในสำเนียงแต้จิ๋ว) คนมักจะนึกถึงฉากสังวาสอันหิวหาว ที่ตรงไปตรงมาเสียจนถูกทางการสั่งเผาหรือสั่งห้ามขายมาเป็นระยะ ทั้งในอดีตอย่างสมัยราชวงศ์ชิง และสมัยถัดๆ ลงมาอย่างสมัยสาธารณรัฐ หรือในสมัยคอมมิวนิสต์ก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เหมาะเจอตงเองก็ไม่ได้ปฏิเสธคุณค่าของวรรณคดีชิ้นสำคัญเรื่องนี้ โดยได้กล่าวว่า

“《金瓶梅》可供参考，就是书中污辱妇女的情节不好。各省委书记可以看看。”

“《金瓶梅》可供参考，就是書中污辱婦女的情節不好。各省委書記可以看看。”

“Jīnpíngméi kě gòng cānkǎo , jiù shì shū zhōng wūrǔ fùnǚ de qíngjié bù hǎo. Gè shěngwěi shūjì kěyǐ kàn kàn.”

“จินผิงเหมย์ เซอ กัง ชันเซ่า, จี้ว ฉือ ชู จง อูหู่ ฟุนหวี เตอะ ฉิงเจีย บู้ ห่าว. เก้อฉิงเหวย ชูจี้ เซออี คั่น คั่น.

“จินผิงเหมย์นั้นอ่านเอาไว้เพื่ออ้างอิงได้ แต่เนื้อเรื่องส่วนที่ถูกกสตรียเพดนั้นไม่ดี เลขาธิการพรรคในแต่ละมณฑลจะอ่านก็ไม่เป็นไร”

ชื่อเรื่องรองในบทแปลฉบับภาษาอังกฤษที่ว่า The Adventurous History of Hsi-men and his Six Wives คงสรุปเรื่องย่อของจินผิงเหมย์ได้บ้างไม่มากก็น้อย นวนิยายสมัยราชวงศ์หมิงเรื่องนี้บอกเล่าเรื่องราวของพ่อค้าผู้ร่ำรวยนามซีเหมินซึ่งกับภรรยาทั้งหมดที่เขาจัดหามาเลี้ยงไว้ภายในบ้าน แต่ในบรรดาเมียใหญ่เมียเล็กและเมียคนใช้ทั้งหลาย ที่เด่นๆ เห็นจะหนีไม่พ้นสามสาวอันเป็นที่มาของชื่อเรื่องภาษาจีนอย่าง พานจินเหลียน ภรรยาลำดับที่ 5 หลี่ผิงเออร์ ภรรยาลำดับที่ 6 และผิงซุนเหมย์ (ซุนบ๊วย) สาวใช้ของพานจินเหลียน ที่แน่นอนว่าเป็นมีความสัมพันธ์ทางเพศกับซีเหมินซึ่งด้วย โดยตัวอักษรหนึ่งตัวในชื่อของสตรีทั้งสามนาง คือ 金 / 金 jīn จิน ทอง ; 瓶 / 瓶 píng ผิง แจกัน; และ 梅 / 梅 méi เหมย์ ดอกเหมยหรือดอกบ๊วย เมื่อนำมารวมกันเป็น “จินผิงเหมย์” ก็จะหมายถึง “ดอกเหมยในแจกันทอง” นั่นเอง

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง